

1 Δεκεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
Ναούμ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου του ἐλεήμονος († 792),
Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Απόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.
Απόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ἴδιου τοῦ Κυρίου: «καί ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω», (ἐξ οὗ καί ἡ εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με!»). Τόν ἴδιο τόν Κύριο, πού στό Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν ὁ ἰδρώτας ἀπό τήν προσευχή ἔτρεχε ὡς σβῶλοι αἵματος (ἐξ οὗ καί ἡ βία στήν προσευχή). Ἀφοῦ μάθουμε νά προσευχόμαστε, ὅποια χάρη κι ἂν μᾶς ἔρθει, ἄς τήν ἀποδώσουμε μέ ἄκρα ταπείνωση στήν ἀγάπη καί στήν πανσωστική πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί σέ καμία περίπτωση στίς ἔντονες δικές μας προσπάθειες, οἱ ὁποῖες σκοπό ἔχουν νά δείξουν ἀποκλειστικά καί μόνο τήν ἀνθρώπινη προαίρεση!

«Πρέπει νά προσευχόμαστε γιά τούς ἄλλους μέ τήν καρδιά μας. Ἕνας ἀναστεναγμός μέσα ἀπό τήν καρδιά μας ἰσοδυναμεῖ μέ προσευχή· μέ ὧρες προσευχῆς μποροῦ νά πῶ». Εἶπε ὁ Γέροντας: «Ὁ ἄνθρωπος νά συναισθάνεται τήν ἀμαρτωλότητά του καί νά ἔχει ἐμπιστοσύνη κι ἐλπίδα στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτό θά τόν σώσει. Ἔτσι συγκεντρώνεται ὁ νοῦς του κι αἰσθάνεται τήν εὐχή ὡς ἀνάγκη, ὅπως καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ τό αἰσθάνεται ὡς ἀνάγκη. Ἔτσι ἀρχίζει νά λέει: “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθέ”, καί ἡ καρδιά του ξεκουράζεται».

(Ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ιδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθήκες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 72ον

1 Δεκεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3731)

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΙΚΗ ΚΡΑΥΓΗ

Στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή περιγράφεται τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ πού κραυγάζει στόν Ἰησοῦ καί Κύριό μας νά τόν ἐλεήσει. Ἡ κραυγή του εἶναι κραυγή πόνου, ἀπελπισίας, ἀπόγνωσης καί ταιλαιωρίας, πού προέρχεται ἀπό τήν ἀσθένεια καί τήν τυφλότητά του, ἀλλά ταυτόχρονα καί κραυγή εὐλάβειας καί ἐλπίδας γιά τό μέλλον.

Τό πλησίασμα στόν Χριστό

Ὁ τυφλός πλησιάζει τόν Χριστό γιατί πιστεύει πώς εἶναι ἡ τελευταία του ἐλπίδα νά θεραπευθεῖ καί νά συνεχίσει τήν ζωή του. Εἶναι κραυγή εἰλικρινοῦς μετάνοιας καί πίστεως πώς μπροστά του βρίσκεται ὁ ἀληθινός Υἱός τοῦ Θεοῦ πού μπορεῖ νά τόν εὐεργετήσει καί νά τοῦ προσφέρει τό πολύτιμο ἀγαθό τῆς υγείας.

Ὅταν ὁ Χριστός τόν ρωτάει, ὁ τυφλός ἀπαντᾷ, ἀπόλυτα παραδομένος στό ἔλεος τοῦ Μεσσία, λέγοντας «θέλω νά ξαναδῶ». Ὁ Χριστός διαπιστώνει τήν εἰλικρινή καί βαθιά πίστη τοῦ τυφλοῦ, πού «βλέπει» καί ἀναγνωρίζει τόν «Υἱό Δαυῖδ», καί ἐνῶ περιβάλλεται ἀπό ὄχλο πολύ, ὡστόσο τόν παραμερίζει γιά νά ἀκούσει τίς κραυγές ἰκεσίας ἑνός τυφλοῦ ἐπαίτη. Καί τόν θεραπεύει λέγοντάς του «ἀνάβλεψε, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε».

Ἡ ἀνθρώπινη κραυγή

Πόνος, ἀπόγνωση, πένθη, ἦττες πνευματικές, θεομηνίες, ἀσθένειες, δοκιμασίες, προκαλοῦν στήν ζωή μας μιά πελώρια συναυλία κραυγῶν καί παραπόνων, ὡς κραυγή εἴτε ἰκεσίας εἴτε ὀλιγοπιστίας. Εἶναι ἀξιοσημείωτο πώς ἡ Καινή Διαθήκη ἀναφέρει τίς κραυγές φόβου καί ἀπιστίας πού προέρχονται ἀπό τούς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πού

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη´ 35-43)

Ἡ πίστη στὸν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ακούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ζοῦσαν μαζί μέ τόν Ἰησοῦ, πού Τόν εἶδαν τόσες φορές νά θαυματοουργεῖ καί νά διδάσκει, ἀδυνατοῦσαν ἀρχικά νά καταλάβουν τό βαθύτερο νόημα τῶν πράξεων τοῦ Κυρίου.

Ἔτσι συμβαίνει καί μέ ἐμάς κάποιες φορές. Δέν εἴμαστε ἔτοιμοι νά κατανόησουμε σέ βάθος τό ἔργο, τήν διδασκαλία, τήν σιωπή καί τίς ἐνέργειες τοῦ Κυρίου. Βγάζουμε κραυγές φόβου καί ὀλιγοπιστίας λέγοντάς του «Ἐάν, Κύριε, Ἐσὺ θέλεις... ὅλα γίνονται». Καί ὁ Χριστός ἀπαντᾷ μέ ἕνα ἄλλο «ἐάν»: «Ἐάν πιστεύεις, ὅλα εἶναι δυνατά σέ αὐτόν πού πιστεύεις». Ἔτσι ἡ κραυγή μας, μπροστά στήν ἀναξιότητα τῶν ἀνθρώπωνων λόγων καί τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, γίνεται παράκληση καί «μετά προθυμίας καί σπουδαίας διανοίας ἰκεσία», καί δέν εἶναι ἀπλῶς ἀνούσιες λέξεις. Αὐτό πού ἀξίζει νά ζητήσῃ ὁ πιστός μέ δυνατή κραυγή δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ προσευχόμενη καρδιά

Προσευχή εἶναι νά στέκεσαι ἐνώπιον τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ μέ τόν νοῦ σου στήν καρδιά. Ἄν δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς τόν Θεό, τότε δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς προσευχή, γιατί μέ τήν προσευχή προσεγγίζουμε τόν Θεό καί στεκόμαστε μέ παρηρησία ἐνώπιόν Του, γινόμεστε κοινωνοί τῆς ζωῆς καί μάρτυρες τῆς Βασιλείας Του. Στήν καρδιά μας δέ καταλήγουμε νά βλέπουμε τούς ἑαυτούς μας ὡς ἁμαρτωλούς στήν ἀγκαλιά τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἀκριβῶς τό ὄραμα μᾶς κάνει νά ἀνακράζουμε: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλό».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, συνέβη δέ, καθὼς πλησίαζαν στήν Ἱεριχῶ, ἕνας τυφλός καθόταν κοντά στόν δρόμο καί ζητιάνευε· καί ὅταν ἄκουσε νά διέρχεται πλῆθος κόσμου, ρωτοῦσε νά μάθει τί ἦταν αὐτά. Τοῦ εἶπαν ὅτι διέρχεται ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος. Τότε φώναξε δυνατά καί εἶπε: Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με. Ὅσοι προπορεύονταν τόν ἐπιτιμοῦσαν γιά νά σιωπήσει, ἀλλά ἐκεῖνος φώναζε πολύ περισσότερο: Υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με. Ἀφοῦ στάθηκε ὁ Ἰησοῦς, διέταξε νά τόν φέρουν κοντά του· καί ὅταν πλησίασε, τόν ρώτησε: Τί θέλεις νά σοῦ κάνω; Αὐτός εἶπε: Κύριε, νά ἀποκτήσω πάλι τό φῶς μου. Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Ἀπόκτησε πάλι τό φῶς σου, ἡ πίστη σου σέ ἔχει σώσει. Ἀμέσως εἶδε πάλι, καί τόν ἀκολουθοῦσε καί δόξαζε τόν Θεό· καί ὁλος ὁ λαός, ὅταν τό εἶδε, δοξολόγησε τόν Θεό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοσις: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοσις τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ προσευχή τῆς καρδιάς μᾶς προκαλεῖ νά μήν κρύβουμε ἀπολύτως τίποτε ἀπό τόν Θεό καί νά παραδιδόμαστε ἄνευ ὄρων στό ἔλεός Του. Ἀπό τήν ἴδια της τήν φύση μία τέτοια προσευχή μεταμορφώνει ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή μας «εἰς Χριστόν», ἀκριβῶς ἐπειδή ἀνοίγει τά μάτια τῆς ψυχῆς μας στήν ἀλήθεια τοῦ ἑαυτοῦ μας, καθὼς καί στήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Φ. Α.

ΜΟΝΟ Η ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἐλεγε ὁ Γέροντας χαρακτηριστικά:

– Μόνο ἡ καρδιακή προσευχή εἶναι προσευχή, διότι ἔχει πόνο καί φέρνει ἀποτελέσματα. Ἔνα «Κύριε ἐλέησον» μέ πόνο ἰσοδυναμεῖ μέ χίλια «Κύριε ἐλέησον» ἀπλά! Καί νά μήν ἀφήνουμε κάτι νά σταματήσει ἢ καί νά διαταράξει τήν δέηση τῆς καρδιάς πρὸς τόν Θεό. Οὔτε ὅταν συνομιλοῦμε οὔτε ὅταν περπατᾶμε οὔτε ὅταν μᾶς βρίζουν καί μᾶς συκοφαντοῦν. Νά μήν παίρνομε τόν νοῦ ἀπό τήν καρδιά. Νά εἴμαστε τελείως μονάχοι μέσα στό ταμεῖο τῆς καρδιάς μας (ἐξ οὗ καί μοναχός) καί ἄς ὑπάρχει γύρω μας πλῆθος ἀπό κόσμο. Ἡ δέ προσοχή νά εἶναι ἀκοίμητος φρουρός, γιά νά μήν νομίζουμε ὅτι οἱ λογισμοί τοῦ δαίμονα προέρχονται ἀπό τόν Θεό.

Αὐτά ὅμως ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ μόνο βιωματικά νά τά νιώσει καί ποτέ δέν μπορεῖ νά τά καταλάβει γνωσιολογικά, ὅσα βιβλία κι ἂν διαβάσει. Πρότυπο στήν προσευχή μας πρέπει νά ἔχουμε: Τόν ἐκ γενετῆς τυφλό, πού, ὅσο τοῦ ἔλεγον νά σωπάσει, αὐτός τόσο περισσότερο ἔκραζε νά τόν ἐλεήσει ὁ Κύριος. Τήν Χαναναία, ἡ ὁποία «μέ νύχια καί μέ δόντια» ἀρπάχτηκε ἀπό τόν Κύριο καί Τόν ἐκλιπαροῦσε νά τήν ἐλεήσει (ἐξ οὗ καί ἡ βία στήν εὐχή). Τήν ῥήση τοῦ